

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Kühna a členů JUDr. Miroslavy Jirmanové, JUDr. Petry Janouškové, Mgr. Vojtěcha Jaroše, JUDr. Ireny Schejbalové a JUDr. Hany Šajnerové, o návrhu **předsedy Okresního soudu v Ostravě** ze dne 4. 4. 2017 na zahájení kárného řízení proti kárně obviněné **Mgr. P. F.**, soudní exekutorce, Exekutorský úřad Ostrava, se sídlem Slévárenská 410/14, Ostrava - Mariánské Hory, zast. Mgr. Jakubem Vepřkem, advokátem se sídlem Tyršova 1714/27, Ostrava - Moravská Ostrava a Mgr. Davidem Metelkou, advokátem se sídlem Boleslavova 901/7, Ostrava, při ústním jednání konaném dne 4. října 2017,

t a k t o :

Mgr. P. F.

soudní exekutorka,

Exekutorský úřad Ostrava, se sídlem Slévárenská 410/14, Ostrava - Mariánské Hory

I. z kárné žaloby **se v y l u č u j e**

podle § 23 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve spojení s § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, k samostatnému projednání a rozhodnutí část návrhu, v níž kárný žalobce klade kárně obviněné za vinu, že jako soudní exekutorka a zároveň akcionářka s cca 96% účastí v obchodní společnosti HICRA REALITY a. s. dostatečně nezajistila, aby při dražbě konané v Exekutorském úřadu Ostrava dne 22. 1. 2015 v rámci řízení vedeného pod sp. zn. 024 EX 3349/13 nebylo manipulováno s výší učiněného nejvyššího podání, v důsledku čehož Mgr. H. S., exekutorská kandidátka, vyhotovila dražební protokol a usnesení o příklepu, ve kterých je uvedeno, že dražená bytová jednotka a k ní příslušný spoluvlastnický podíl na budově a pozemku byly vydraženy společností HICRA REALITY a. s. za částku ve výši 780 000 Kč, přičemž ve skutečnosti byly bytová jednotka a příslušný spoluvlastnický podíl na budově a pozemku vydraženy za částku převyšující 900 000 Kč;

II. řízení **se z a s t a v u j e**

ve smyslu § 11 odst. 1 písm. h) zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, *per analogiam*, ve spojení s § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, v části návrhu, v níž kárný žalobce klade kárně obviněné za vinu, že jakožto akcionářka s cca 96% účastí v obchodní společnosti HICRA REALITY a. s. nezajistila, aby se tato obchodní společnost neúčastnila dražby konané v Exekutorském úřadu Ostrava dne 22. 1. 2015 v rámci řízení vedeného pod sp. zn. 024 EX 3349/13, neboť za tento skutek již byla postižena výtkou ministra spravedlnosti ze dne 13. 12. 2016;

III. je vinna, že

jako soudní exekutorka byla od března 2011 přinejmenším do 30. 6. 2016 zároveň akcionářkou s cca 96% účastí v obchodní společnosti HICRA REALITY a. s., se sídlem Hrabákova 1861/1, Ostrava, jakkoliv tato společnost vyvíjela podnikatelskou a obchodní činnost v oblasti pronájmu bytových a nebytových prostor, realitní činnosti a poskytování energetických služeb, a současně jako soudní exekutorka a akcionářka této obchodní společnosti vytvořila od května 2011 právní i faktické vazby mezi Exekutorským úřadem Ostrava a touto společností, způsobilé navodit dojem, že exekutorská činnost je vykonávána touto obchodní společností nebo osobami za tuto společnost vystupujícími,

tedy

závažně porušila povinnosti exekutora stanovené v § 2 odst. 2, § 3 odst. 2 a § 5 odst. 2 exekučního řádu,

tím spáchala

závažný kárný delikt exekutora podle § 116 odst. 3 písm. a) a b) exekučního řádu;

IV. Za uvedený delikt uložil kárný senát podle § 116 odst. 9 exekučního řádu

pokutu ve výši 50.000 Kč.

Tato pokuta je splatná do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu č. 3762-46127621/0710, variabilní symbol: 14012017.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Dne 4. 4. 2017 došla Nejvyššímu správnímu soudu kárná žaloba podaná kárným žalobcem, předsedou Okresního soudu v Ostravě. Kárný žalobce podal žalobu proti soudní

pokračování

exekutorce Mgr. P. F. (dále též jen „kárně obviněná“, „exekutorka“ nebo „soudní exekutorka“). Kárný žalobce viní soudní exekutorku

- 1) z podnikání v rozporu se zákonem č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád),
- 2) z toho, že umožnila jako akcionářka obchodní společnosti HICRA REALITY a. s. účast této společnosti na dražbě konané ve svém exekutorském úřadu dne 22. 1. 2015 v rámci řízení vedeného pod sp. zn. 024 EX 3349/13,
- 3) a z toho, že nedohlédla na to, aby dne 22. 1. 2015 v rámci řízení vedeného pod sp. zn. 024 EX 3349/13 nebylo manipulováno s výší učiněného nejvyššího podání, resp. neučinila potřebné kroky k vyšetření tohoto incidentu.

[2] Kárně obviněná ve svém obsáhlém vyjádření popřela, že by se dopustila skutku ad 1) či ad 3). Spáchání deliktu ad 2) připustila, za něj však již byla potrestána výtkou ministra spravedlnosti ze dne 13. 12. 2016. Opětovné projednání tohoto skutku je tak znemožněno s ohledem na zásadu zákazu dvojího trestání. Detaily jednotlivých žalovaných skutků a vyjádření kárně obviněné jsou uvedeny níže.

II. Splnění předpokladů pro věcné projednání

[3] Kárný soud nejprve zkoumal, zda kárná žaloba splňuje předpoklady pro její věcné projednání. Dospěl k závěru, že byla podána osobou k tomu oprávněnou, obsahuje stanovené náležitosti a byla podána ve lhůtě stanovené v § 117 odst. 3 exekučního řádu.

[4] Ve věci proběhlo ústní jednání dne 4. 10. 2017.

III. Posouzení věci kárným soudem

III.A. Vyloučení skutku ad 3) k samostatnému řízení

[5] Kárný žalobce kárně obviněné pod skutkem ad 3) vytýká, že jako soudní exekutorka a zároveň akcionářka s cca 96% účastí v obchodní společnosti HICRA REALITY dostatečně nezajistila, aby při dražbě konané v Exekutorském úřadu Ostrava dne 22. 1. 2015 v rámci řízení vedeného pod sp. zn. 024 EX 3349/13 nebylo manipulováno s výší učiněného nejvyššího podání. Exekutorská kandidátka, v důsledku nedostatku dohledu ze strany kárně obviněné, údajně vyhotovila dražební protokol a usnesení o příklepu, ve kterých je uvedeno, že dražená bytová jednotka a k ní příslušný spoluvlastnický podíl na budově a pozemku byly vydraženy společností HICRA REALITY za částku ve výši 780 000 Kč, jakkoliv ve skutečnosti byly bytová jednotka a příslušný spoluvlastnický podíl na budově a pozemku vydraženy za částku převyšující 900 000 Kč.

[6] Kárný soud zjistil z kárné žaloby, že v této otázce probíhá vyšetřování orgánů činných v trestním řízení. Dotazem u Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odbor hospodářské kriminality, kárný soud zjistil, že v dané věci je vedeno trestní stíhání proti dalším dvěma osobám. Současně policejní orgán sdělil, že nezvažuje trestní stíhání kárně obviněné.

[7] Kárně obviněná v navazujícím vyjádření kárnému soudu sdělila, že obvinění byli její manžel, předseda představenstva obchodní společnosti HICRA REALITY, a její bývalá exekutorská kandidátka. Soudu předložila protokoly z výpovědí daných osob. Současně navrhovala, aby soud provedl důkaz těmito protokoly. Z nich podle kárně obviněné jednoznačně plyne, že se žádné protiprávní jednání (manipulace s výší nejvyššího podání), jemuž snad měla zabránit, vůbec nestalo. Během jednání na podporu této teze předložila i další důkaz, e-mailovou komunikaci účastníka dražby s redaktorem České televize, který však soud (prozatím) neprovedl.

[8] Kárný soud totiž dospěl k závěru, že za stávajícího stavu věci není na místě, aby v této věci rozhodoval. Pokud by totiž v této věci prováděl dokazování, v podstatě by prováděl paralelní řízení ve vztahu k řízení vedenému orgány činnými v trestním řízení. Přitom je z důkazů předložených kárně obviněnou evidentní, že policejní orgán ve věci údajné manipulace s dražební cenou provedl již poměrně značné dokazování. Především provedl výslechy řady osob, které v nynější věci navrhoval i kárný žalobce. V takovémto případě je vhodné, aby kárný soud vyčkal výsledku trestního řízení, a z toho pak zjistil, zda k manipulaci s cenou vůbec došlo, či nikoliv. Teprve poté je vhodné se zabývat otázkou, zda ve vztahu k této (údajné) manipulaci kárně obviněná exekutorka provedla příslušná opatření, ať již preventivní nebo následné.

[9] Proto kárný soud podle § 23 odst. 1 trestního řádu, ve spojení s § 25 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, vyloučil část kárné žaloby, tedy skutek vymezený v bodu [5] shora, k samostatnému projednání a rozhodnutí.

III.B. Zastavení řízení ve vztahu ke skutku ad 2)

[10] Kárný žalobce ve druhém skutku žaluje kárně obviněné za to, že jakožto akcionářka s cca 96% účastí v obchodní společnosti HICRA REALITY nezajistila, aby se tato obchodní společnost neúčastnila dražby konané v Exekutorském úřadu Ostrava dne 22. 1. 2015 v rámci řízení vedeného pod sp. zn. 024 EX 3349/13. Kárný žalobce uvádí, že si je vědom toho, že kárně obviněná již byla za obdobný skutek postižena výtkou ministra spravedlnosti ze dne 13. 12. 2016, kárně obviněná však byla obviněna „v rámci své řídicí a kontrolní činnosti v Exekutorském úřadu Ostrava“. Kárný žalobce upozorňuje, že exekutorku žaluje pro skutek, že „ve svém občanském životě mimo výkon exekutorského úřadu jako majoritní akcionářka společnosti HICRA REALITY a. s. v rámci svého působení ve

pokračování

společnosti řádně nezajistila (např. smluvně, ve společenské smlouvě, nebo ve stanovách společnosti, rozhodnutím valné hromady nebo aspoň upozorněním), aby se společnosti HICRA REALITY a. s., členové jejího statutárního orgánu a její pracovníci neúčastnili veřejných dražeb, obzvláště v jejím úřadě“.

[11] Kárně obviněná se brání tím, že za tentýž skutek již byla postižena shora cit. výtkou ministra spravedlnosti. Upozorňuje, že se žaloba snaží skutek rozšířit do obecné roviny, ve skutečnosti však jediným příkladem, kdy se společnosti HICRA REALITY účastnila dražby na Exekutorském úřadě Ostrava, je právě jen a pouze jediný případ, za který již byla ministrem potrestána.

[12] Kárný soud požádal k této otázce o stanovisko rovněž ministra spravedlnosti. Ten v přípisu ze dne 8. 9. 2017 soudu sdělil, že výtku nepovažuje za absolutní překážku pro kárné řízení. Tuto překážku dle jeho názoru zakládá jen ve vztahu k tomu, kdo výtku obviněné udělil. S ohledem na konkurenci osob, které mohou podat kárnou žalobu, jde o jediný možný a racionální výklad zákona. Ministr upozorňuje, že výtka je institutem nesankční povahy.

[13] Se stanoviskem ministra kárně obviněná zásadně nesouhlasí. Upozorňuje na konstantní kárnou judikaturu, která je jednotná v tom, že výtka zakládá překážku projednání kárné žaloby ve vztahu ke skutku, jehož se výtka týká. Jediná sporná otázka v nynější judikatuře je ta, co přesně výtka je, tedy zda je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., či naopak zásahem podle § 82 násl. s. ř. s.

[14] Kárný soud především zvažoval, zda se v dané otázce skutečně aplikuje zásada zákazu dvojího postihu za tentýž skutek. V tomto lze odkázat na zcela jednoznačnou a letitou kárnou judikaturu, která aplikuje tento zákaz nikoliv jen ve vztahu k osobě, která výtku udělila (jak dovozuje ministr spravedlnosti), ale k jakémukoliv dalšímu možnému kárnému žalobci.

[15] Základ pojetí, že výtka zakládá překážku dvojího postihu za tentýž skutek, byl rozpracován ustálenou rozhodovací praxí již v předchozím režimu úpravy kárného trestání. Např. Vrchní soud v Praze v rozhodnutí ze dne 16. 6. 2006, sp. zn. 2 Ds 4/2006, dovodil, že byla-li již uložena výtka podle zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, nelze za stejné provinění stíhat kárně obviněného před kárným soudem. S tímto názorem se zcela ztotožnila i současná rozhodovací praxe ve věcech kárného trestání soudců (např. rozhodnutí ze dne 20. 5. 2009, čj. 11 Kss 1/2008-45; ze dne 13. 12. 2010, čj. 13 Kss 5/2010-78; ze dne 4. 4. 2012, čj. 11 Kss 4/2011-120; ze dne 5. 12. 2012, čj. 11 Kss 7/2012-64 atd.), státních zástupců (např. rozhodnutí 15. 9. 2009, čj. 12 Ksz 1/2008-97; ze dne 16. 9. 2010, čj. 12 Ksz 3/2010-83; a ze dne 4. 3. 2013, čj. 12 Ksz 12/2012-76) i soudních exekutorů (např. rozhodnutí ze dne 19. 11. 2013, čj. 14 Kse 5/2012-248).

[16] Pro rekapitulaci této ustálené praxe je vhodné citovat např. z poslední uvedené rozhodnutí čj. 14 Kse 5/2012-248 následující pasáže:

Výtka je tedy opatřením vyplývajícím ze zákona postihujícím zjištěné nedostatky. Je tedy trestem uloženým soudnímu exekutorovi za porušení jeho povinností dohledovým orgánem v rámci jeho zákonných pravomocí. Jako taková tudíž představuje způsob potrestání za konkrétní faktické jednání soudního exekutora a vytváří proto překážku dvojího postihu za tentýž skutek, jak jej má na mysli zásada *ne bis in idem*.

Zákon č. 7/2002 Sb. neřeší situaci, kdy orgán státní správy oprávněný k výkonu státního dohledu a též k podání kárného návrhu považuje za postačující řešit zjištěné nedostatky v postupu soudního exekutora udělením výtky, zatímco jiný dohledový orgán (zde Ministerstvo spravedlnosti) považuje tyto nedostatky za natolik závažné, že je potřeba je projednat v kárném řízení. Dle názoru kárného senátu není rozhodující, zda v případě uložení výtky došlo k nesprávné kvalifikaci kárného provinění jako drobného nedostatku a poklesku podle § 7a exekučního řádu, ačkoli by mohlo naplňovat znaky kárného provinění závažnějšího, které by bylo možno postihnout dle § 116 odst. 3 téhož zákona. Je pouze věcí příslušného orgánu ujasnit si, o jak závažný delikt v činnosti soudního exekutora se jedná a jaký postup ve věci považuje za odpovídající. Podobně rozhodl tento kárný soud ve věci sp. zn. 12 Ksz 1/2008, přičemž týž názor byl již v minulosti zastáván Vrchním soudem v Praze (srovnej rozhodnutí sp. zn. Ds 4/2006, či sp. zn. Ds 26/2006).

[17] S ohledem na jednotu uvedené rozhodovací praxe napříč různými právními profesemi je nezbytné, aby se stejného právního názoru přidržel kárný soud i v případě nynějším. Jak správně upozornila kárně obviněná, nejistota judikatury spočívá jen v tom, zda je výtka rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. anebo zásahem podle § 82 násl. s. ř. s. (viz věc řešená rozšířeným senátem NSS pod sp. zn. 9 As 79/2016, srov. k tomu usnesení ze dne 4. 1. 2017, čj. 9 As 79/2016-26, z něhož plyne, že ani v řízení před rozšířeným senátem není zpochybněna povaha výtky jako překážky pro opětovné potrestání pro tentýž skutek).

[18] Kárný soud dále zvažoval, zda je v nynější věci dána totožnost skutku. Z výtky ministra spravedlnosti ze dne 13. 12. 2016 plyne, že kárně obviněné ministr „důrazně“ vytkl, že nedostatečně řídila a kontrolovala činnost exekutorského úřadu: v exekučním řízení vedeném pod sp. zn. 024 Ex 3349/13 nezabránila tomu, aby dne 22. 1. 2015 její zaměstnankyně, exekutorská kandidátka, připustila bez jejího vědomí do dražby nemovité věci dražitele, společnost HICRA REALITY, jednající manželem kárně obviněné jako statutárním orgánem, ač věděla, že se jedná o manžela kárně obviněné a z informací dostupných ve veřejném rejstříku věděla nebo měla vědět, že kárně obviněná byla majoritní akcionářkou této společnosti.

[19] Jak v nedávném rozhodnutí judikoval Nejvyšší soud (viz usnesení velkého senátu NS ze dne 4. 1. 2017, sp. zn. 15 Tdo 832/2016, č. 15/2017 Sb. rozh. tr., body 57-58), zásada *ne bis in idem* zakazuje stíhání nebo soudní řízení pro skutek, který je založen na totožných nebo v podstatě stejných skutečnostech jako skutek, pro který byl již obviněný

pokračování

jednou postižen. Zásada totožnosti skutku je založena na totožnosti jednání nebo následku z hlediska rozhodných skutkových okolností:

58. Trestněprávní nauka i praxe soudů při absenci legální definice skutku vychází z toho, že skutkem se rozumí určitá událost ve vnějším světě záležející v jednání člověka, která může mít znaky trestného činu či trestných činů anebo nemusí vykazovat znaky žádného trestného činu. [...] Podstatu skutku tvoří jednání pachatele a následek tímto jednáním způsobený, který je relevantní z hlediska trestního práva. [...] Jen takové děje, které jsou jednáním, lze v trestním řízení dokazovat a právně kvalifikovat a jen jednáním může být způsoben následek významný pro trestní právo. Následek spočívá v porušení nebo ohrožení hodnot (zájmů, vztahů) chráněných trestním zákonem (tj. života, zdraví, osobní svobody, majetku atd.) a jako znak některého jednotlivého, individuálního trestného činu ve své konkrétní podobě spojuje dílčí útoky (akty) do jednoho skutku a zároveň umožňuje dělit chování člověka na různé skutky (srov. č. 8/1985, č. 5/1988 a č. 1/1996-I. Sb. rozh. tr.). Následkem se tedy rozumí porušení individuálního objektu trestného činu v jeho konkrétní podobě, tedy konkrétní následek (porušení určitého jedinečného vztahu - zájmu), nikoli určitý typ následku. Z hlediska zachování totožnosti jednání i následku nejsou podstatné ty skutkové okolnosti, které charakterizují jen zavinění či jiný znak subjektivní stránky činu (srov. č. 1/1996-I. Sb. rozh. tr.). Od skutku je třeba odlišovat "popis skutku" jako obligatorní náležitost příslušného rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení. Popis skutku musí obsahovat slovní vyjádření těch skutkových okolností, které jsou právně významné z hlediska naplnění jednotlivých znaků skutkové podstaty stíhaného trestného činu (k tomu např. č. 41/2002-I. a č. 23/2012 Sb. rozh. tr.). Totožnost skutku má význam především z hlediska obžalovací zásady (§ 220 odst. 1 tr. ř.) a v tomto smyslu je zachována, existuje-li shoda buď alespoň v jednání obviněného, anebo v následku jednání. Uvedená shoda jednání či následku, jak již bylo řečeno, nemusí být úplná a bezvýjimečná, ale stačí i shoda částečná (k tomu viz č. 9/1972-II. a č. 1/1996-I. Sb. rozh. tr.).

[20] Teze kárného žalobce vychází z toho, že kárně obviněná má povinnosti ve vztahu k fungování svého úřadu jednak jako exekutorka, jednak jako akcionářka společnosti. Takováto konstrukce je však neudržitelná. Exekutorka samozřejmě zůstává exekutorkou i poté, co skončí úřední hodiny jejího úřadu. Rozhodně to není tak, že by část dne rozdělovala do statusu exekutorky a část dne do statusů jiných (např. akcionářky obchodní společnosti, akademičky, „běžné“ občanky atp.). V tomto postačí citovat velmi příhodnou obranu exekutorky: *„pokud by kárně obviněná měla ve svém občanském životě skutečně povinnost zabránit [akciové společnosti] v účasti na dražbách, tato povinnost by stíhala kárně obviněnou jen proto, že je soudní exekutorkou. Kdyby soudní exekutorkou nebyla, tato povinnost by pro ni v občanském životě nemohla existovat“* (vyjádření kárně obviněné ze dne 26. 9. 2017). Pokud tedy ministr spravedlnosti postihl kárně obviněnou za to, že nezabránila účasti její vlastní obchodní společnosti na dražbě konané na jejím exekutorském úřadě dne 22. 1. 2015, je to ve všech podstatných rysech (jednání pachatele a protiprávní následek) shodný skutek s tím skutkem, který exekutorce vyčítá kárný žalobce. Nutno zdůraznit, že kárný žalobce jiný příklad protizákonné účasti společnosti HICRA REALITY na dražbě v úřadu kárně obviněné exekutorky neuvádí. Právě naopak, zůstává jen u jediného známého případu, za který ale již byla exekutorka ministrem postižena.

[21] Kárnému soudu proto nezbylo než zastavit řízení o žalovaném skutku ad 2) podle § 11 odst. 1 písm. h) trestního řádu, *per analogiam*, ve spojení s § 25 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, neboť za tento skutek již byla kárně obviněná postížena výtkou ministra spravedlnosti ze dne 13. 12. 2016.

III.C. *Nedovolené podnikání soudní exekutorky a prolnutí činnosti jejího úřadu s činností obchodní společnosti HICRA REALITY*

[22] Kárnému soudu zbyl k věcnému projednání jen skutek žalovaný pod ad 1).

III.C.1. *Nezákonné podnikání*

[23] Kárný žalobce v něm předně upozorňuje na to, že kárně obviněná je většinovým akcionářem obchodní společnosti HICRA REALITY. S touto společností jsou ona osobně a její exekutorský úřad personálně, majetkově i funkčně propojeny. Přestože podle kárného žalobce není kárně obviněná členem statutárního orgánu společnosti, fakticky ji ovládá. Tím se prý dopouští jiné formy účasti na podnikání společnosti. Následně se kárný žalobce zamýšlí nad tím, zda exekutorka porušila § 3 odst. 2 exekučního řádu. Zabývá se zejména výkladem pojmu *správa vlastního majetku*, který v daném ustanovení představuje výjimku ze zákazu provozovat jinou výdělečnou činnost. Kárný žalobce poukazuje na oblasti obchodní činnosti společnosti HICRA REALITY a uzavírá, že tyto činnosti přesahují meze správy vlastního majetku. Obzvláště realitní činnost je podle něj neslučitelná s výkonem funkce soudního exekutora. Jelikož se kárně obviněná popsaným způsobem podílí na řízení společnosti, jejíž předmět činnosti nelze podřadit pod pojem *správa vlastního majetku*, jedná se podle kárného žalobce o porušení § 3 odst. 2 exekučního řádu a čl. 4 Pravidel profesionální etiky soudních exekutorů. Pro případ, že by soud neshledal porušení zákazu jiné výdělečné činnosti v § 3 odst. 2 exekučního řádu, kárný žalobce uvádí, že se jedná minimálně o porušení § 2 odst. 2 exekučního řádu. Kárně obviněná jako 96% akcionářka společnosti, jejíž firma je navíc zaměnitelná s realitní kanceláří, vzbuzuje u veřejnosti dojem, že vykonává jinou výdělečnou činnost. Exekutorka tímto narušuje důstojnost exekutorského povolání a ohrožuje důvěru v nezávislý, nestranný a spravedlivý výkon exekuční činnosti.

[24] Kárně obviněná předně uvádí, že exekuční řád ani stavovské předpisy nezakazují, aby byl soudní exekutor majetkově účasten v obchodních společnostech. Poukazuje na to, že zákon obsahuje výjimku ze zákazu výdělečné činnosti pro správu vlastního majetku. Situaci exekutorka přirovnává k případu, kdy by zisk realizovaný v penězích transformovala do vlastnictví nemovitosti a tuto pronajímala. Pokud by exekutor nemohl převádět řádně zdaněné zisky do jiných statků, jednalo by se podle jejího názoru o zásah do práva na vlastnictví, které garantuje ústavní pořádek. Problematiku majetkové účasti exekutora v obchodních společnostech prý posuzoval již opakovaně kárný soud a tuto možnost nevyloučil (odkazuje zde na rozhodnutí ze dne 3. 3. 2014, čj. 15 Kse 4/2013-48, a

pokračování

ze dne 13. 12. 2011, čj. 13 Kse 23/2009-95). Dále kárně obviněná zdůrazňuje, že nikdy nebyla členem statutárních či kontrolních orgánů obchodních společností. Nadto prý nikdy fakticky nevykonávala nedovolený vliv na činnost společnosti HICRA REALITY a žádný takový vliv nebyl prokázán. Mimoto žalobce podle kárně obviněné neprokázal, že její majetková účast ve společnosti je vzhledem k předmětu činnosti společnosti nevhodná. Společnost HICRA REALITY standardně neobchodovala s nemovitostmi. Důkazy, které kárný žalobce předložil, prý svědčí o tom, že společnost chtěla investovat do nemovitostí, tyto si ponechat a jejich pronájmem generovat zisk. Nebylo prokázáno, že by se společnost HICRA REALITY chovala jako standardní realitní kancelář, či že by se standardně účastnila dražeb nemovitých věcí. Kárně obviněná zdůrazňuje, že podíl v obchodní společnosti držet může.

[25] Kárný soud během jednání z aktuálního výpisu z obchodního rejstříku a zakladatelských listin zjistil, že společnost HICRA REALITY a. s. vznikla dne 25. 3. 2011. Založili ji dva akcionáři, kárně obviněná a společnost HICRA, s. r. o. Základní kapitál společnosti byl stanoven ve výši 11 195 000 Kč. Nepeněžitý vklad kárně obviněné činil výši 10 745 000 Kč, největší část vkladu tvořil areál exekutorského úřadu. Podle aktuálního výpisu z katastru nemovitostí je do dnešního dne vlastníkem budovy exekutorského úřadu a příslušných parcel společnost HICRA REALITY. Kárně obviněná od založení společnosti HICRA REALITY v roce 2011 minimálně do 30. 6. 2016 vlastnila ve společnosti 96 % všech akcií.

[26] K 30. 6. 2016 kárně obviněná převedla většinu akcií na manžela. Jakkoliv kárný žalobce zpochybňoval průkaznost této majetkové transakce, kárnému soudu stačilo, že v příloze k přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2016 založeného ve sbírce listin je již uveden jako akcionář s 96 % akcií manžel kárně obviněné. Také podle aktuálního výpisu ze seznamu akcionářů ke dni 27. 5. 2017, který kárně obviněná přiložila k vyjádření ke kárné žalobě, je nově většinovým akcionářem ve společnosti manžel kárně obviněné exekutorky, kárně obviněná vlastní jen nepatrná procenta akcií (4,2 % akcií). Předsedou představenstva společnosti HICRA REALITY je od 11. 11. 2013 manžel kárně obviněné.

[27] Společnost HICRA REALITY má jako předmět podnikání v obchodním rejstříku zapsáno: *výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona*. Ve zprávách o podnikatelské činnosti se upřesňuje, že podnikatelská a obchodní činnost společnosti se soustřeďovala především do těchto oblastí:

- Pronájem bytových a nebytových prostor (Kanceláře a garáže byly v průběhu roku pronajaty).
- Realitní činnost (V této oblasti byly služby společnosti zaměřeny na: Ohledávání nemovitostí určených k exekutivnímu prodeji. Inzerce na stránkách exekutorského

úřadu a na realitních serverech. Vyhledávání potenciálních dražitelů. Vykonávání činnosti realitního makléře).

- Poskytování energetických služeb (V této oblasti byly služby společnosti zaměřeny na: Sjednávání podmínek pro připojení odběrných míst objednatele k elektrické síti. Sjednávání podmínek pro dodávky elektřiny).

Podíl hlavních činností na celkových tržbách společnosti podle zpráv o podnikatelské činnosti byl:

- v roce 2011: 65%, 14%, 21%,
- v roce 2012: 49%, 39%, 12%,
- v roce 2013: 48%, 41%, 11%,
- v roce 2014: 35%, 55%, 9%,
- od roku 2015 tyto údaje ve zprávě neuvedeny.

[28] Společnost dosahuje každoročně zisku (podle výkazu zisku a ztrát vždy k 31. 12. příslušného roku – před zdaněním):

- výsledek hospodaření za rok 2011: 258 000 Kč,
- výsledek hospodaření za rok 2012: 1 198 000 Kč,
- výsledek hospodaření za rok 2013: 1 556 000 Kč,
- výsledek hospodaření za rok 2014: 2 220 000 Kč,
- výsledek hospodaření za rok 2015: 2 023 000 Kč,
- výsledek hospodaření za rok 2016: 1 548 000 Kč.

[29] Podle § 2 odst. 2 exekučního řádu exekutor je mj. povinen vykonávat svědomitě své povolání a při jeho výkonu *se zdržet všeho, co by mohlo narušit důstojnost exekutorského povolání nebo ohrozit důvěru v nezávislý, nestranný a spravedlivý výkon exekuční činnosti.*

[30] Podle § 3 odst. 1 exekutor vykonává exekuční a další činnost za úplatu. Podle § 3 odst. 2 exekučního řádu *činnost exekutora je neslučitelná s jinou výdělečnou činností s výjimkou správy vlastního majetku. Exekutor však může vykonávat i za úplatu činnost vědeckou, publikační, pedagogickou, tlumočnickou, znaleckou, uměleckou a činnost v poradních orgánech vlády, ministerstev, jiných ústředních orgánů státní správy a v orgánech samosprávy. Podle čl. 4 Pravidel profesionální etiky soudních exekutorů¹ [j]akákoliv účast soudního exekutora na podnikání, jehož předmět nezahrnuje exekuční a další zákonem povolenou činnost soudního exekutora dle ustanovení § 3 odst. 1 exekučního řádu, je jinou výdělečnou činností neslučitelnou s činností soudního exekutora, jedná se zejména o účast exekutora ve statutárních a kontrolních orgánech obchodních společností* (srov. též rozhodnutí ze dne 13. 12. 2011, čj. 13

¹ Usnesení Sněmu Exekutorské komory České republiky ze dne 28. února 2006, kterým byl přijat v souladu s ustanovením § 110 odst. 7 písm. l) Exekučního řádu stavovský předpis, kterým se stanoví Pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže soudních exekutorů.

pokračování

Kse 23/2009-95, které jako kárný delikt exekutora shledalo působení soudního exekutora ve funkci předsedy představenstva obchodní společnosti, jakkoliv takové působení bylo bezplatné).

[31] Kárný soud nejprve posuzoval, zda kárně obviněná exekutorka porušila zákaz vykonávat jinou výdělečnou činnost ve smyslu § 3 odst. 2 exekučního řádu. Toto ustanovení je variací na § 85 zákona o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (obdobně též § 24 odst. 6 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství). Smyslem omezení plynoucích z § 3 odst. 2 exekučního řádu je mj. chránit nezávislost, a také nestrannost exekutora [nález ze dne 8. 8. 2005, sp. zn. II. ÚS 372/04, N 152/38 SbNU 215; obecně k pojmům nezávislost a nestrannost srov. přiměřeně nález ze dne 26. 4. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 11/04 (N 89/37 SbNU 207; 220/2005 Sb.), část V.A.].

[32] Soudní exekutoři jsou nedílnou součástí soudní moci (viz § 28 exekučního řádu, cit. v bodě [42] níže). Zákon jim dává nejen pravomoci, ale také povinnosti z tohoto vyplývající. Soudní exekutor má při výkonu exekuční činnosti veřejnoprávní postavení a je oprávněn rozhodovat v individuálních případech o právech a povinnostech soukromých subjektů. Proto je nutné klást na jeho nezávislost a nestrannost značný důraz a na otázku jiné výdělečné činnosti nahlížet obdobně jako je tomu u soudců. Zvláště na požadavek nestrannosti soudního exekutora nesmí mít vliv ani to, že soudní exekutor je na rozdíl od soudců podnikatelem s osobní odpovědností za hospodářskou efektivitu své činnosti. Ani toto, v porovnání s jinými profesemi možná obtížnější postavení, nesmí být na úkor jeho nestrannosti a nezávislosti.

[33] Rovněž doktrína ke smyslu omezení podnikatelské a jiné výdělečné činnosti soudního exekutora uvádí, že toto omezení má zajistit, „aby veřejnost vnímala exekutora jako nestrannou osobu, která vykonává svou činnost nezávisle na dalších subjektech. Zároveň však toto ustanovení patří k těm, která mají skutečně zabránit potenciálnímu střetu zájmů, a omezit tak vznik situací, kdy exekutor nebude jednat nezávisle a nestranně“. Jako příklad toho, co exekutor nemůže vykonávat, se uvádí např. činnost insolvenčního správce či správce závodu, práci v pracovním či služebním poměru (samozřejmě vyjma činností zákonem výslovně povolených) a podnikat na základě živnostenského či obdobného oprávnění. V rozporu se zákazem výdělečných aktivit není držení akcií nebo obchodního podílu ve společnosti, udržování a pronájem nemovitých věcí apod., neboť se jedná o udržování a správu majetku exekutora. Samozřejmě že i při výkonu těchto činností musí exekutor dbát o zachování své nezávislosti a nestrannosti a předcházet pochybnostem veřejnosti o dodržování tohoto principu. Rovněž je nezbytné, aby při výkonu povolených činností bylo vyloučeno narušení důstojnosti exekutorského povolání (KASÍKOVÁ, M. in: KASÍKOVÁ, M. a kol. *Exekuční řád: komentář*. 4. vydání [online]. Praha: C.H. Beck, 2017, komentář k § 3).

[34] Z uvedených závěrů vychází i kárná judikatura. Ta nijak nezpochybnila, že by soudní exekutor mohl mít obchodní podíl na společnosti: „*Samotné vlastnictví obchodního podílu, stejně tak jako držení akcií není porušením žádného právního předpisu, lze je považovat nepochybně za správu vlastního majetku [...] Držba akcií nebo obchodního podílu ve společnosti, udržování a pronájem nemovitostí apod. není v rozporu se zákazem výdělečných aktivit soudnímu exekutorovi zakázaných (§ 3 odst. 1 exekučního řádu, čl. 4 Pravidel profesní etiky a pravidel soutěže soudních exekutorů), neboť se jedná o udržování a správu majetku soudního exekutora. Samozřejmě že i při výkonu těchto činností musí exekutor dbát zachování své nezávislosti a nestrannosti a předcházet pochybnostem veřejnosti o dodržování tohoto principu. Rovněž je nezbytné, aby při výkonu povolených činností bylo vyloučeno narušení důstojnosti exekutorského povolání*“ (rozhodnutí ze dne 3. 4. 2014, čj. 15 Kse 4/2013-48). Současně je třeba podotknout, že kárný soud se ve věci sp. zn. 15 Kse 4/2013 detailně výkladu § 3 odst. 2 exekučního řádu nevěnoval, resp. ani věnovat nemohl, neboť kárný žalobce porušení tohoto ustanovení nenamítal, resp. sám v žalobě uváděl, že § 3 odst. 2 porušen nebyl.

[35] Z dosavadní judikatury rozhodně neplyne, že snad *jakákoliv* účast exekutora na akciové společnosti (vlastnictví akcií akciové společnosti) je v souladu s právem, jak se snaží předejít soudu kárně obviněná. Na jednu stranu je nutno říci, že pouhá skutečnost, že někdo je akcionářem akciové společnosti, se jistě bez dalšího nepřičí § 3 odst. 2 exekučního řádu. Ostatně v dnešní společnosti je vlastnictví akcií, podílových fondů a jiných cenných papírů zcela běžným jevem. Rozhodně pak není podnikáním. Nicméně z hlediska omezení výdělečných aktivit profesí, jako jsou exekutoři nebo soudci, záleží vždy na konkrétním případě. Obecně čím větší je majetková účast na obchodní společnosti (což s sebou přináší i status ovládající osoby nebo většinového společníka - § 73 a § 74 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech), tím větší nebezpečí hrozí, že § 3 odst. 2 (ale dle okolností i § 2 odst. 2 exekučního řádu) bude porušen. Samozřejmě nelze vyloučit, že ani 96% nebo 100% účast na akciové společnosti za určitých okolností nemusí být porušením § 3 odst. 2 exekučního řádu. Typicky tomu tak bude za situace, kdy společnost reálně nepodniká, ale je zřízena za účelem správy majetku exekutora, resp. správy vlastního majetku (srov. usnesení NS ze dne 21. 5. 2008, sp. zn. 29 Cdo 152/2007).

[36] Pokud ale taková společnost reálně podniká, a to v oblasti realitní činnosti, jež je dokonce vůči činnosti exekutorského úřadu konkurující, či komplementární, může dle okolností a charakteru podnikání dojít k přestoupení mezi § 3 odst. 2 exekučního řádu (s tím bude pravidelně spojeno i porušení § 2 odst. 2). O to větší problém nastává, pokud je soudní exekutor majoritním akcionářem s osobními vazbami na statutární orgán společnosti (zde jí byl manžel soudní exekutorky), a to s ohledem na zřejmý smysl § 3 odst. 2 exekučního řádu, tj. zajistit nezávislost a nestrannost exekutora. Ostatně již jen charakter podnikání společnosti HICRA REALITY (realitní činnost) naplňuje znaky porušení jak §

pokračování

3 odst. 2, tak i § 2 odst. 2 exekučního řádu. Kárně obviněná uvádí, že nebylo prokázáno, že by se společnost HICRA REALITY chovala jako standardní realitní kancelář. Náplň realitní činnosti je však definovaná ve zprávě o podnikatelské činnosti. Z popisu ve zprávě o podnikatelské činnosti (viz bod [27] shora) vyplývá, že realitní činnost, jak ji definuje sama společnost HICRA REALITY, souvisí s poskytováním služeb (zřejmě zejména kárně obviněné), nikoliv s pouhou investicí do nemovitostí a jejich správou. Současně je zřejmé, že tyto služby společnost vykonává, třebaž v roce 2014 tvořily tyto služby 55 % z celkového zisku společnosti. Navíc právě poskytování služeb společností HICRA REALITY úřadu kárně obviněné exekutorky přerostlo veškerou rozumnou míru a vedlo k naprosto nepřijatelnému smísení činnosti jejího úřadu a společnosti HICRA REALITY (viz další text).

III.C.2. Nezákonné provázání činnosti exekučního úřadu s činností společnosti HICRA REALITY

[37] Kárný žalobce dále namítá, že exekutorka neoprávněně svěřila společnosti HICRA REALITY výkon činností souvisejících s exekuční činností a vytvořila protizákonné vazby mezi výkonem svého úřadu a jí vlastněnou společností. Tvrdí, že společnost HICRA REALITY (zřejmě) neoprávněně poskytovala zájemcům další informace nad rámec dražební vyhlášky, z čehož plyne, že jí kárně obviněná neoprávněně zpřístupnila exekuční spisy. Kárně obviněná zpřístupněním těchto informací porušila svou povinnost mlčenlivosti. Dále kárný žalobce zdůrazňuje, že společnost HICRA REALITY prováděla též ohledání nemovitých věcí. Jedná se však o činnosti, které může vykonávat pouze soudní exekutor. Těmito úkoly může exekutor písemně pověřit své zaměstnance, na které se vztahuje povinnost mlčenlivosti a za jejichž případné pochybení je exekutor odpovědný. Žádné takové povinnosti exekuční řád s činností třetích osob nespojuje, přenesení činností exekutora na soukromé subjekty tedy podle žalobce zákon nepředpokládá.

[38] Kárně obviněná se obhájí tím, že pro ni společnost HICRA REALITY vykonávala pouze podpůrné a vedlejší činnosti. Nejednalo se o činnosti spadající pod pojem „exekuční činnost“. Šlo proto o dovolený outsourcing. Shodnou činnost pro ni ostatně vykonávala od roku 2002 společnost Ostravská aukční síň s.r.o. Tvrzení žalobce v kárné žalobě exekutorka označuje za nepodložené domněnky. Kárný žalobce neprokázal, že její manžel při sdělování informací o dražbách skutečně disponoval nepřipustnými informacemi z exekučních spisů. Pokud jde o ohledání nemovitostí, společnost HICRA REALITY podle kárně obviněné nikdy neprováděla ohledání dražených nemovitostí ve smyslu § 336 o. s. ř. Navíc kárně obviněná upozorňuje, že soudní exekutoři běžně některé své činnosti přenáší na třetí subjekty, například služby v oblasti IT, administrativní a technické zajištění dražeb prostřednictvím webových portálů provozovaných 3. osobami.

[39] Kárný soud k tomu uvádí následující.

[40] Podle § 5 odst. 1 exekučního řádu exekutor *může zaměstnávat zaměstnance*. Podle § 5 odst. 2 *na základě písemného pověření uděleného exekutorem mohou jeho zaměstnanci vykonávat úkony exekuční činnosti a další činnosti za podmínek a v rozsahu stanoveném tímto zákonem*. Trefný výklad tohoto ustanovení podává komentář:

Osoby, které jménem exekutora za exekutorský úřad vystupují, musejí být vždy jen zaměstnanci exekutora. Osoby, které vykonávají pro exekutora úkony související s jeho činností a které nejsou zaměstnanci exekutora, nemohou vystupovat jeho jménem, resp. jménem exekutorského úřadu, a vykonávat činnost, která je běžnou součástí činnosti exekutorského úřadu. Exekuční řád totiž opravňuje exekutora pověřit provedením jednotlivých úkonů v rámci exekuční i další činnosti pouze zaměstnance (§ 5 odst. 2, § 21, 25 a 27). Jiné osoby mohou při provádění těchto úkonů provádět pouze asistenční činnost (zámečník, pracovníci stěhovací společnosti, bezpečnostní agentury, příslušníci policie aj.) nebo mohou vykonávat činnost, která souvisí pouze s provozem exekučního úřadu (pracovníci úklidové společnosti, daňový poradce aj.), ale nejedná se o činnost svěřenou exekutorovi exekučním řádem, popř. jinými předpisy, jako výkon jeho pravomoci (KASÍKOVÁ, M. in: KASÍKOVÁ, M. a kol. *cit. dílo*, komentář k § 5).

[41] Na cit. § 5 navazuje § 27 odst. 1 exekučního řádu, podle něhož exekutor *může zaměstnávat v pracovním poměru vykonavatele exekutora a další zaměstnance*. Podle § 27 odst. 2 *[e]xekutor může vykonavatele exekutora písemně pověřit prováděním úkonů, které ve výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu provádí vykonavatel. Další zaměstnance může pověřit prováděním jednoduchých úkonů, které jsou předmětem exekuční nebo další činnosti*. Ust. § 31 odst. 9 exekučního řádu pak řeší ve vztahu k vykonavatelům a dalším osobám mj. povinnost mlčenlivosti. Je evidentní, že pokud by snad exekutor využíval k výkonu exekuční činnosti třetí osoby, jedním z kardinálních problémů by byla též aplikace § 31 odst. 9 na takovéto osoby.

[42] Podle § 28 exekučního řádu exekuci *vede ten exekutor, kterého v exekučním návrhu označí oprávněný a který je zapsán v rejstříku zahájených exekucí*. Úkony exekutora se považují za úkony exekučního soudu. Jak tomu uvádí doktrína, druhá věta § 28, podle níž se úkony exekutora považují za úkony soudu, je „*v jistém smyslu centrálním ustanovením exekučního řádu. Zakládá totiž veřejnoprávní povahu postavení soudního exekutora a jeho oprávnění rozhodovat o právech a povinnostech soukromých subjektů*“. Soudní exekutor je tímto ustanovení definován jako *soukromá osoba vykonávající z pověření soudu veřejnou moc v oboru justice*“ (ŠIMKA, K. - KASÍKOVÁ, M. in: KASÍKOVÁ, M. a kol. *cit. dílo*, komentář k § 28).

[43] Soudní praxe v této souvislosti dovodila absolutní neplatnost mandátní smlouvy, kterou uzavřel soudní exekutor jako mandant s jinou osobou jako mandatářem a kterou se mandatář zavázal plnit pro mandanta úkony exekuční a další činnosti soudního exekutora (rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ze dne 7. 11. 2006, čj. 23 Co 303/2006-291, tento právní názor potvrdil následně Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 26. 1. 2009, sp. zn. 20 Cdo 1210/2007). Kárně obviněná má ovšem pravdu, že ne každý outsourcing jakékoliv související činnosti bude porušením zákona. Činnosti, které souvisí s exekuční činností, ale nejsou přímým výkonem státní moci, může

pokračování

vykonávat na základě zmocnění soudního exekutora i jiný subjekt. K takovým činnostem může patřit např. skladování věcí, vyhledávací služby nebo jiné obdobné úkony (rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ze dne 21. 10. 2008, sp. zn. 23 Co 272/2008).

[44] Kárný soud dokazováním zjistil, že činnost společnosti HICRA REALITY pro exekutorský úřad kárně obviněné vymezuje rámcová smlouva o spolupráci při exekučním prodeji nemovitostí uzavřená mezi kárně obviněnou a společností HICRA REALITY dne 1. 5. 2011. V prvním bodě rámcové smlouvy se společnost HICRA REALITY zavazuje zjišťovat podklady pro správné určení ceny dražených nemovitostí, doprovázet znalce na ohledání, provádět šetření v terénu, zjišťovat faktické využití nemovitostí určených k prodeji v exekuční dražbě, včetně osob, které mají k nemovitosti práva či zjištění, z jakého důvodu je užívají.

[45] K tomu lze uvést, že ohledání na místě ve smyslu § 336 o. s. ř. je nepochybně exekuční činností. Kárně obviněná se však brání, že HICRA REALITY nikdy ohledání dražených nemovitostí v právě uvedeném zákonném významu neprováděla. Dle kárného soudu, jakkoliv by snad formálně činnost HICRA REALITY nespočívala v ohledání podle § 336 o. s. ř., popis činnosti v rámcové smlouvě se nejeví jako pouhý pomocný úkon. Společnost HICRA REALITY je oprávněna provádět za exekutorku šetření ke zjištění ceny dražených nemovitostí. Jedná se o aktivní činnost, která může ovlivnit ocenění dražené nemovitosti.

[46] Kárný soud dále upozorňuje, že smlouva kárně obviněné o spolupráci s HICRA REALITY ze dne 1. 5. 2011 se *zásadně* liší od předchozí smlouvy se společností Ostravská aukční síň z roku 2002, kterou kárně obviněná soudu předložila, a z níž dovozovala, že vlastně její spolupráce se společností HICRA REALITY plynule navazuje na spolupráci se společností Ostravská aukční síň. Ve skutečnosti je tomu naopak, rozsah činnosti společnosti HICRA REALITY pro kárně obviněnou (viz bod [44] shora) je nepoměrně širší, než mnohem chudší a velmi omezený rozsah činnosti společnosti Ostravská aukční síň. Možná říci, že smlouva z roku 2002 by pochybnosti, na základě kterých byla podána kárná žaloba, rozhodně nevyvolala. Směřovala totiž, přinejmenším dle své textace, v podstatě jen na vyhledávání zájemců o účast v dražbě (srov. čl. I. a II. smlouvy).

[47] Kárný žalobce v žalobě v souvislosti s tím uvádí, že manžel kárně obviněné a předseda představenstva společnosti HICRA REALITY v jedné osobě je současně uveden jako kontaktní osoba na internetových stránkách exekutorského úřadu kárně obviněné pro dotazy k připravovaným dražbám nemovitostí. To dokazoval i (nedatovaným) tiskem internetové stránky úřadu kárně obviněné. Kárný soud ověřil, že k datu jednání se manžel exekutorky jako kontaktní osoba na internetových stránkách exekutorského úřadu již nevyskytuje. Současně nicméně kárný soud z archivovaných stránek úřadu kárně obviněné

(<http://archive.is/http://www.exekuce-ova.cz/kontakt.html>) zjistil, že manžel kárně obviněné byl v minulosti (verze internetových stránek k srpnu 2016, nejpozději pak v lednu 2017) skutečně na stránkách úřadu uveden jako kontaktní osoba. Manžel kárně obviněné přitom nikdy zaměstnancem úřadu nebyl. U jeho jména bylo uvedeno: „**Dražby nemovitostí**“, „dotazy k připravovaným dražbám nemovitostí (nikoli dotazy na stav exekučních řízení)“, jeho telefonní (mobilní) číslo a e-mailová adresa. Na rozdíl od jiných osob na internetové stránce úřadu nicméně neměl jako e-mail uveden oficiální e-mail úřadu, ale e-mail na freemailové adrese @hotmail.cz. Této skutečnosti však podle kárného soudu nemohl běžný návštěvník webu přisuzovat nějaký větší význam, a rozhodně z toho nemohl usuzovat, že osoba, která dle webu vystupuje za úřad, za něj vlastně – možná – vystupovat nemůže. Ani z dovětky „*nikoli dotazy na stav exekučních řízení*“ nemohl nikdo dovodit, že manžel za úřad nejedná (ostatně takovýto dovětek spíše nasvědčoval vnitřní dělbě práce v úřadu než čemukoliv jinému). Internetová stránka úřadu tedy v minulosti vskutku vyvolávala dojem, že některé činnosti úřadu *za úřad* plní manžel exekutorky a předseda představenstva společnosti HICRA REALITY v jedné osobě. Navíc se manžel evidentně na úřadu i běžně vyskytoval (což připustila i sama obviněná: „*Neříkám, že byste ho tam nenašli*“). I z důkazu protokolem o výslechu paní S. policejním orgánem plyne, že manžel exekutorky byl na úřadě dvakrát až třikrát týdně. Argumentaci kárně obviněné, že většinu činnosti vyřizoval z domova, nebo dokonce z internetové kavárny (sic), soud neuvěřil.

[48] Během jednání provedl kárný soud další důkazy, dle kterých na některých realitních serverech figuruje manžel kárně obviněné, dokonce jen jako *jediný* zástupce exekutorského úřadu (viz webová stránka <https://reality.idnes.cz/rk/detail/mgr-p-f-exekutorsky-urad-ostrava/2114>: manžel exekutorky tu figuruje jako jediná kontaktní osoba na jejím úřadě). Jakkoliv soud uznává obranu exekutorky, že stránka reality.idnes.cz není stránkou, jejíž obsah by mohla volně ovlivňovat, je přinejmenším vysoce pravděpodobné, že kontakt na této stránce byl vyplněn automaticky s ohledem na předchozí podobu internetových stránek exekutorského úřadu (viz předchozí bod). Podobná situace existuje i na jiných realitních serverech, což důkazy doložil též kárný žalobce (např. inzeráty na stránce www.avizo.cz).

[49] Právě uvedený poznatek odpovídá dlouhodobému protizákonnému smísení činnosti úřadu kárně obviněné a její společnosti HICRA REALITY. To lze ilustrovat též na dalším bodě rámcové smlouvy s HICRA REALITY – vyřizování dotazů a požadavků případných zájemců (dražitelů). Kárně obviněná se hájí tím, že žaloba je prý v této části velice neurčitá, není prokázáno, co přesně její manžel případným zájemcům sděloval a tedy zda mu byl zpřístupněn obsah jednotlivých exekučních spisů. Podle soudu však pro naplnění skutkové podstaty není rozhodující, co přesně manžel exekutorky zájemcům sděloval (což by se zpětně beztak prokazovalo jen velmi obtížně, kárný žalobce k tomu žádné důkazy nenavrhl a ani soudu ze spisu se žádné takové důkazy nenabízejí). Manžel

pokračování

exekutorky byl dokonce ještě v lednu 2017 uveden jako kontaktní osoba na webových stránkách exekutorského úřadu, vedle několika zaměstnanců úřadu. Z internetové stránky mohl nejen laik, ale i právní profesionál získat dojem, že manžel vystupoval za exekutorský úřad, že byl obdobně jako další osoby tam uvedené zaměstnancem úřadu. To bylo v jasném rozporu s § 5 odst. 2, ale i § 27 exekučního řádu (srov. komentář k § 5, cit. v bodě [40], podle něhož „osoby, které vykonávají pro exekutora úkony související s jeho činností a které nejsou zaměstnanci exekutora, nemohou vystupovat jeho jménem, resp. jménem exekutorského úřadu, a vykonávat činnost, která je běžnou součástí činnosti exekutorského úřadu“).

[50] Soud k tomu dále ve shodě s kárným žalobcem uvádí, že společnost HICRA REALITY byla personálně vsutku velmi silně provázána mnoha vazbami s kárně obviněnou exekutorkou (do června 2016 majoritní akcionářkou této společnosti), jejím úřadem i se společností HICRA, s. r. o. (další akcionářkou společnosti HICRA REALITY). Dalším členem představenstva HICRA REALITY byl totiž (vedle manžela kárně obviněné) pan Jiří Geissler, který je současně jednatelem společnosti HICRA, s. r. o. Od založení společnosti HICRA REALITY do 11. 11. 2013 zastával Jiří Geissler také funkci předsedy představenstva, pak ho vystřídal manžel kárně obviněné. Předsedkyní dozorčí rady společnosti HICRA REALITY je od 25. 3. 2011 (nevlastní) dcera kárně obviněné paní M. L. (dcera manžela kárně obviněné). Dalším členem dozorčí rady je paní E. A., která je současně vedoucí administrativy exekutorského úřadu kárně obviněné. Adresa sídla společnosti HICRA REALITY je totožná s adresou sídla společnosti HICRA, s. r. o. Jednatel společnosti HICRA, s. r. o. se vedle již jmenovaného Jiřího Geisslera stal od 17. 12. 2015 také manžel kárně obviněné; společníkem této společnosti s podílem 33 % je nevlastní dcera kárně obviněné M. L.. Nemovitost, kterou HICRA, s. r. o. vydražila v roce 2009 v úřadu kárně obviněné, o dva roky později vložila do základního kapitálu společnosti HICRA REALITY. Všechny tyto skutečnosti svědčí o silných personálních a majetkových vazbách mezi úřadem kárně obviněné a oběma společnostmi.

Shrnutí

[51] Kárný soud shrnuje, že v nynější kauze se jednoznačně prokázalo, že kárně obviněná přinejmenším do konce června 2016 vlastnila téměř stoprocentní podíl ve společnosti HICRA REALITY. Tato společnost se zabývala z velké části realitní činností, společnost řídil jako předseda představenstva manžel exekutorky. Společnost vlastní budovu exekutorského úřadu, s úřadem navázala smluvní spolupráci co do části exekuční agendy, přitom manžel kárně obviněné a předseda představenstva společnosti HICRA REALITY podle internetové stránky exekutorského úřadu vystupoval za úřad a také poskytoval jménem úřadu informace o probíhajících dražbách. Navíc situace byla komplikována též personálním spojením kárně obviněné a minoritní akcionářky společnosti HICRA REALITY, a to společnosti HICRA, s. r. o. Tento stav narušil

důstojnost exekutorského povolání a ohrožoval dlouhodobě důvěru v nezávislý, odborný a spravedlivý výkon funkce soudního exekutora (§ 2 odst. 2 exekučního řádu). Navíc exekutorka těmito činnostmi nepochybně vykonávala jinou výdělečnou činnost v rozporu s § 3 odst. 2 exekučního řádu. Současně tím porušila § 5 odst. 2 exekučního řádu, neboť připustila, aby za úřad vystupoval její manžel a předseda představenstva HICRA REALITY v jedné osobě.

[52] Uvedené jednání je nepochybně závažným kárným deliktem. Jak nedávno kárný soud vysvětlil, nedovolené je i takové jednání, kdy exekutor má živnostenské oprávnění, aniž by živnost byla fakticky vykonávána, a to pokud by nebyla přerušena. V takovémto případě není tato situace výkonem jiné výdělečné činnosti soudního exekutora podle § 3 odst. 2 exekučního řádu, je to však jednání ohrožující důvěru v nezávislý, nestranný, odborný a spravedlivý výkon exekuční činnosti ve smyslu § 2 odst. 2 exekučního řádu (rozhodnutí ze dne 15. 8. 2017, čj. 15 Kse 3/2016-56). Závažnost pochybení kárně obviněné v nynější kauze je samozřejmě ve srovnání s právě popsáním případem řádově větší.

III.D. *Sankce*

[53] Exekutorka tedy spáchala závažný kárný delikt. Za závažný kárný delikt lze exekutorovi mj. uložit pokutu od 50 000 Kč do 5 000 000 Kč (§ 116 odst. 9 exekučního řádu). Při úvaze o výši pokuty vycházel kárný soud především z toho, že kárně obviněná nebyla v posledních pěti letech (a dokonce ani nikdy dříve) kárným soudem potrestána. Stejně tak je významné též to, že kárný delikt, za který byla exekutorka potrestána, nebyl doposud předmětem komplexnějšího soudního posuzování. Kárně obviněná se v posledním slově navíc nejen přihlásila ke své odpovědnosti nést následky nynějšího rozhodnutí, ale navíc výslovně uvedla, že z pozice prezidentky Exekutorské komory se zapřičiní o to, aby nynější rozhodnutí bylo zohledněno též v praxi dalších soudních exekutorů. I to je samozřejmě další významná polehčující okolnost.

[54] Ze všech uvedených důvodů je přiměřeným kárným opatřením v posuzované věci pokuta v minimální zákonné výši 50 000 Kč. Kárný soud má za to, že uložené kárné opatření vystihuje všechny okolnosti případu. Pokuta zjevně není pro kárně obviněnou likvidační, soud proto nemusel zjišťovat její konkrétní majetkové poměry.

[55] Tato pokuta je splatná do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu č. 3762-46127621/0710, variabilní symbol: 14012017.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. října 2017

pokračování

JUDr. Zdeněk Kühn
předseda kárného senátu